

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1656

§. 291. Euntibus in villam. v. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

nibus & iucunde narrantur, Ista de Christo Resurgente tam vera & bona non crediderunt.

Domine capere non possum cur Apostoli tui dilecti tergiversari sint fidem adhibere verbis Mariæ veraci, & visui, nisi quod vere ignorantes & immemores fuerint verborum tuorum & promissionum in longa illa oratione apud institutionem venerabilis tui Sacramenti, quod tertia die resurges præcederesque ipsos in Galilæam. sed video vulnera nostra in Apostolis sunt tractata & suaviter curata. Tu Domine id fecisti, tibi gloria debetur in sæcula.

§. 290. *Posthac autem duobus ex his ambulantis ostensus est in alia effigie. v. 12.*

Posteaquam Mariæ credere volebant Apostoli, quæ tamen Iesum vidisse testabatur, superuenit aliud testimonium de duobus discipulis qui ambulantes extra Ciuitatem Hierusalem, versus villam Emaus viderant Dominum; sed in alia, quam Maria effigie, illa enim in specie propria in peregrini forma (nam de Hortulani figura postea agitur) vidisse se profitebantur.

OMira benignitas Saluatoris, qui singulis ea dona largiris & eo modo quo ipsis melius possunt perficere ad vitam æternam. Te benedico. Tibi gratias ago, & inuito ad te benedendum omnes res in sæcula læcum. Amen.

§. 291. *Euntibus in villam. v. 12.*

Villam hic Euangelista videtur ponere pro castello siue municipio, quia ibidem erant congregatæ multæ villæ in quibus habitabant Coloni, qui agros colebant, vt ait Theophyl. ipsa deinde dicta est Nicopolis, Ciuitas insignis Palæstinæ, quæ post expugnationem Iudææ, sub Marco Aurelio Antonino Principe instaurata fuit. Ibant ergo illuc isti duo discipuli, Cleophas scilicet & vti creditur Lucas, inuisuri vel villam propriam, quam forte necdum plene reliquerant, vel amicos, vel ad refocillandum animam & pellendam cordis tristitiam, quam hauserant ex Christi Domini sui captiuitate tormentis & morte, cum quo etiam sua conditio videbatur esse attrita imo spes fortunæ omnis deiecta esse.

ITa sane contingit, omnes volumus esse beati, quærimus bonum & solitium. si vno excidimus aliud requirimus. & hoc quidem rectius, quam si penitus desperemus, & vitam vti Iudas, nobis præscindamus, dampnabili consilio, veruntamen cautela opus est, ne à vero bono amisso, ad fallaciam deflecta.

desectamus, à Christo ad sæculum, à iustitia ad iniquitatem transeamus.

§. 292. *At illi euntes nuntiauerunt cæteris. v. 13.*

Vide horum discipulorum diligentiam & feruorem ad reuelandam resurrectionem Domini. vt primum agnouerant Christum in fractione panis sero, vtpote hora cœnæ non attendentes itineris relegendi grauitatem, & fatigationem & tenebras noctis imminentes, &c. terriculamenta Hierosolymam ingrediuntur.

O Boni discipuli optimi Magistri, vos cordate, & certè prudenter fecistis. quod tanta re comperta, statim ad Apostolos redijstis. Certe ex hoc facto apparet, vos communionem sanctam à Domino resectos fuisse, qui tam præclara cæpistis confestim expedire.

§. 293. *Nec illis crediderunt. v. 13.*

Iam Maria Magdalena nobilis illa B. M. V. Sodalis reuelauerat Apostolis, à se visum esse Dominum ac sibi Virginique Marri dictum esse Aucte: iam & discipuli ex villa recurrentes hoc annuntiauerant; & ecce non crediderunt. quia res nimis insolens erat mortuum resurgere, qui non haberet excitatorem. Sed quando tandem & eui credent? seruatum erat hoc priuilegium Petro super illo enim fundanda erat fides Ecclesiæ suæ, iam iam colligendæ, post dispersionem.

C Ratias ago tibi Domine Iesu Christe, quod fidem nostram tam prouide fundasti, non super annuntiatione sanctissimæ etiam sceminae, nec super minoram discipulorum relationem, sed super S. Petri maturi & iam sæpe probati à te viri constantia & autoritate tuo tamen numine suffulto. Tu enim ipseus eras basis & fundamentum, ille nostrum.

§. 294. *Nouissime autem recumbentibus illis vndecim apparuit. v. 14.*

An igitur S. Marcus vult dicere, quod vsque ad diem ascensionis Domini in infidelitate perseverarint vndecim Apostoli? Absit factum, imò dictum: Possumus igitur dicere, nouissima seu extrema diei illius parte accidisse, vt eum iam ad cœnam accumberent Apostoli Dominus collegio illorum xi. virorum apparuerit (nam Thomam ea hora abfuisse est certum) Possumus etiam sic accipere, quod Marcus omnes apparitiones Apostolorum Collegio factas in vnum conuoluat fasciculum, & summam tractatum cum ijs habitorum perscribat. Et hoc posterius congruit cæteris Evangelistis, nam quod S. Lucas ait: conuescentem cum Apostolis Dominum locutum esse eis de Regno Dei, & præcepisse ab Hierosolymis ne discederent